

Alpman sanat galerisi

Aşağıdaki söyleşi, Kurucu Prof. Dr. Ahmet Alpman ile galerinin kurulmasını sağlayan ve ilk yöneticisi olan Rahmi Çöğendez ile yapılan bir röportajdan alınmıştır.

A. Alpman'ı kısaca tanıyabilir miyiz?

AA - 1960 doğumluyum... İlkokul, ortaokul ve liseyi yurdun çeşitli yerlerinde okuduktan sonra 1977 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girdim. 1983-1985 yılları arasındaki mecburi hizmeti saymazsak; o gün bugündür üniversitemde göreve devam ediyorum. Halen Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalında Öğretim Üyesi olarak çalışıyorum. Evliyim, 2 çocuğum var.

Galeri dışında, www.ahmetalpman.com adında kendinize ait çok geniş ve yararlı bir web siteniz var. Siteye gelen ziyaretçi sayısı nedir? Soru ve cevaplar sizi çok uğraştırıyor mu? Yüzlerce hastanın sorunlarına kulak vermek nasıl bir duygu?

AA - Paylaşılmayan bilginin bilgi olmadığını ve bilginin paylaşıldıkça hayatın güzelleşeceğini düşünüyorum. Bu amaçla yıllarca kardiyolojinin değişik konularıyla ilgili, kendi oluşturduğum broşürleri hastalarımaya dağıttım ve hala da dağıtıyorum. Üniversitedeki öğretim üyeliğinin de etkisi olsa gerek, sahip olduğum bilgiden mümkün olan en fazla sayıda insanın yararlanmasını arzu ediyorum.

www.ahmetalpman.com'u bu düşünceden yola çıkarak kurdum. Konuların, insanların bilmeye en çok ihtiyacının olduğu konulardan seçilmesi ve herkesin anlayabileceği bir dille yazılması gerekiyordu. Gerçekten büyük bir özveri gerektiriyor. Ama sitemi zevkle çalışarak oluşturduğum ve hala da üzerinde çalışıyorum. Sanırım arzulanmış bir düzeye getirdim. Sitenin, halen günde 3000-4000 civarında ziyaretçisi var. Hiçbir ticari amaç ve beklenti olmaksızın bu siteyi yürütüyorum. Zaten zevk duyarak yapmasam bu başarı asla elde edilemezdi.

Sanatla çok yoğun ve yakından ilgilisiniz. Bu ilginin kökleri nereden geliyor?

AA - Sanatın her türüsünü seviyorum. Resim ve müziğin ayrı bir yeri var elbette. Kendim de resim yapıyorum... Yapıyorum demek daha doğru aslında. Son yıllarda oldukça yoğun çalışma temposundan ne yazık ki zaman bulamıyorum.

Söyleşi öncesi yaptığımız sohbette, ailenizdeki güzel yazı geleneğinden söz ettiniz. Sizin bu konudaki durumunuz ne? Halk ağzındaki "doktor reçetesi gibi yazı" sözünü doğruluyor mu, yoksa yalanlıyor mu sizin yazınız?

AA - Evet, babam oldukça güzel yazı yazardı... Eskiden grafos kalem denilen, hattatların kamyştan yapılan kalemlerine benzeyen kesik uçlu kalemler vardı. Bunlarla çini mürekkebi kullanarak çok güzel yazılar yazardı. Sanırım ona da bu yetenek dedemden geçmiş. Dedemin de kendisinin kesik uçla yazdığı şiir defterleri vardır. Yani onlara hattat demek yanlış olmaz. Onlar kadar olmasa da ben de kesik uçla güzel yazı yazarım. Fakat gündelik yazım da doktor yazısına benzemez. Ne kötüdür ne de çok iyidir, yani okunabilir!

Kültür Sanat / Söyleşi

Çok zor ve çok gerilimli bir mesleğiniz var. Mesleğinizin sizi mutlu eden yönleri nedir, zorlukları neler?

AA - Gerçekten de oldukça zor ve stresli bir meslek olan doktorluğu, bu mesleğin oldukça zor ve stresli bir uzmanlık alanı olan kardiyoloji bölümünü ve kardiyolojinin de oldukça zor ve stresli bir dalı olan "invaziv kardiyoloji"yi, yani koroner anjiyografi, balon anjiyoplasti vb. seçtim. Çok çalışıyorum ve çok yoruluyorum. Ama hastalarımın sevgi ve teşekkür dolu bakışları her şeyin üstünde. Ayrıca işinizi severseniz bunlar sorun olmuyor.

Sanat, bu zorluklardan uzaklaşmanıza yardımcı olduğu için mi sanatla bu kadar ilgilisiniz? Bildiğimiz kadarıyla doktorlar arasında sanatla, öncelikle de müzikle ilgili birçok isim bulunuyor. Neden böyle sizde?

AA - Doğru, biraz da başka şeylerle uğraşmak gereğini hissediyorum. Sanat da bunların içinde en güzeli. İnsanın yorgunluğunu alıyor, güzel şeyleri görmek yaşamı sevinci veriyor. Doktor sanatçıların çok fazla olduğu doğru. Sanatçı; gözlemci, hassas, duygulu olmalıdır. İnsan da bir sanat eseridir. Bir sanat eserini en iyi bir sanatçı anlayabilir. Dolayısı ile bir doktorun ne kadar iyi olduğunu, o doktorun ne kadar sanatçı ruhuyla dolu olduğu belirler diye düşünüyorum. Doktor sanatçıların çok fazla olmasının nedenlerinden birinin de; insan yaşamının ne kadar kırılgan olduğunu ve yaşama ölüm arasındaki o ince çizgiyi en iyi bilenlerden birinin de doktorların olmasından kaynaklandığını sanıyorum. Bu çizgiyi iyi bilenlerin, dünyaya ve insanlara bakışı farklı olur çünkü.

Galeri fikri nasıl ortaya çıktı sizde? Bu noktada sanırım Sayın Rahmi Çöğendez'in de söyleyeceği şeyler olacaktır.

RÇ. - Sayın Alpman, aslında çok iyi bir koleksiyonerdir. Sanata bakışını, galerime ve bana olan güvenini anladığım andan itibaren aramızda gerçekten çok güzel bir iletişim başladı. Vakit buldukça galerime

gelmesi, eserler hakkında bilgi alması, sanat hakkında düşünce ve yorumları beni bir hayli etkilemişti. Bir koleksiyoner olarak da ciddi ve bilinçli bir şekilde ilerlemek istiyordum ve sürekli bir koleksiyoner dost olarak kabul ettiğim Sayın Alpman'ı ben de yanıltmamak için azami çaba sarfettim ve kendimce gerçekten çok güzel bir koleksiyon hazırladık. Ahmet Beyin ilgisi daha ziyade geleneksel sanatlar üzerindedir. Ve bir gün Cinnah'taki muayenehanesini ziyaret ettiğimde binanın altındaki mağazanın boş olduğunu gördüm ve kendisine oranın çok güzel bir galeri olabileceğini söyledim. Bunun üzerine, bana mağazanın kendisine ait olduğunu ve bu düşüncemi ciddi bir şekilde paylaşabileceğini söyleyince "Alpman Sanat"ın temelleri de atılmış oldu.

Rahmi Bey, kuruluş aşamasındaki zorluklar ve bunun yanında işin güzel ve keyif veren yanları neydi?

RÇ - İbrahim Çeçen Vakfı bünyesindeki "IC Sanat Galerisi"nin de kurucusuydum. Sayın İbrahim Çeçen, çok iyi ve duyarlı bir insan ve sanatı da çok seviyor. 2 yıl içerisinde IC Sanat Galerisi çok güzel bir yere geldi ve tanındı. Onun için kendisinden müsaade istedim. Bu ayrılma akabinde, "Alpman"ı ve aynı anda "Sheraton Art Gallery"yi kurmak çok zordu; ama Sayın Ahmet Alpman'ın desteği, hatta bazen benden ziyade koşturmacı tavrı, birliktelik kararımızın çok isabetli olduğunun ispatıydı. Ve en güzeli ilerideki projelerimiz için gerçekten müthiş bir partner bulmuştum.

Ankara, sanatın da başkenti olmalı diyorsunuz. Pek çok Ankaralı da aynıkanıyı paylaşıyor sizinle. Nasıl başarılı böyle bir hedef? Zorlukları ya da artıları nedir Ankara'nın?

RÇ - Dünyada tüm ülkelerin ulusal galerileri vardır ve bunlar da başkentlerdedir. Biz buradan yola çıkıyoruz ve bizim bu artımızdır. Başkentimizin Anadolu medeniyetlerinin de merkezinde olmasının; ge-

leneksel sanatlarımızla ve çağdaş sanatla uğraşan sanatçılarımızla kaynaştıracak çok güzel bir potansiyel yaratacağına inanıyorum. Ankara'da, Termikel gibi, Çeçen ailesi, Çarmıklı, Cürüş gibi sanatı seven ve anlayan birçok aileler ve kuruluşlar var. Onların önderlik edeceği özel müze kurma anlayışını da yerleştirmemiz lazım. Benim felsefeme göre, insanların saygınlığı, sahip oldukları parayla değil, sahip olunan değerlerle oluşur ve gelecek nesle bırakılacak en güzel miras da bu değerler olacaktır. Zor, ama bence Ankara'nın ve Ankara'nın ulaşabileceği bir hedeftir bu. Türkiye İstanbul'a sahip olmakla, tüm dünyada büyük bir gurur taşıyor; ama Türkiye İstanbul'dan ibaret değil, olmamalı da...

Sayın Alpman, bu sergideki tüm eserler sizin koleksiyonunuz. Bu çok sık görülen bir durum değil bir galeri için; ya da görülmüş bir durum da olmayabilir. Neredeyse, bir müze yaklaşımıyla eğiliyorsunuz sanata demek abartılı mı olur?

AA - Doğru, ancak sahip olunarak böyle güzel bir koleksiyon oluşturabilirdim. Alpman Sanat olarak gerek suluboya, gerekse geleneksel sanat alanında güzel bir koleksiyona sahibiz. Ayrıca sanatçılarımıza böyle bir anlayışla yaklaştığımız zaman onları motive ediyor ve en önemlisi de eserlerini daha gerçekçi değerlerle koleksiyonerlere sunabiliyoruz. Bizim eseri satın almamız onun takdimi, teşhiri ve değerlendirmesi açısından çok önemli.

Bu arada kendi projelerimizi de hayata geçirme adına, değişik koleksiyonlar da tasarlayabiliyoruz. Tabii bu projeleri ülke dışında da tanıtmak en büyük arzumuz. İnanıyorum ki dünyaya tanıtımımızdaki kartvizitimiz bu koleksiyonlarımız olacaktır.

Söleşimizin başında doktor sanatçı ve müzisyenlerden söz ettik. Sizin dinleyiciliğin ötesinde bir yakınlığınız var mı müzikle? Tür olarak seçiminiz nedir?

AA - Her türlü müziği severim ama Türk Sanat Müziği ve Klasik Batı Müziğinin yeri

ayrıdır. İyi bir dinleyici olduğumu sanıyorum. Ama ne yazık ki yalnızca dinleyiciyim. Bir enstrüman çalabilmeyi çok isterdim.

Rahmi Bey, biz, IC Galeri'deki sergilerden de biliyoruz. Hep bir toplumsal sorumluluk yaklaşımıyla düzenliyorsunuz sergileri. Atatürk Sergisini de Türk Silahlı Kuvvetleriyle Elele Vakfı yararına yapmıştınız. O sergi açılışında bulunan ve gencecik gazilerimizi tekerlekli sandalyede, koltuk değnekleriyle; ama yaşama sevinci ve inançla dopdolu gören bir kişi olarak o sergiyi ve bundan sonraki sergilerdeki toplumsal sorumluluk yaklaşımınızı bizlerle paylaşır mısınız?

RÇ - "IC Galeri" ve "Alpman"ı, hatta tüm sanat galerilerini bir takım olarak kabul ediyorum. Sanatta rekabet yoktur, birlik-telik vardır. IC Galeri, zaten kamu yararına kurulmuş İbrahim Çeçen Vakfı kuruluştur. Öte yandan Sayın Alpman bir tıp doktorudur. Ben ise 100. sergime kadar - 1998'den bugüne (2006)- tüm sergilerimi mutlaka bir dernek veya vakıf yararına gerçekleştirdim. Neticede bu ortak misyonumuz sürecektir.

Sayın Alpman, zor bir soru soracağım: "Tıp doktoru olmasaydınız ne olurdu- nuz?" Yoksa yanıtınız yine "doktor olur- dum" mu olacak? Eğer yanıtınız öyleyse, soruyu şöyle sorabilirim: "Yaşamınız boyunca özendiğiniz bir başka meslek oldu mu?, neyi yapabilmeye istek duy- dunuz? Bir müzisyen mi, bir ressam mı, bir politikacı mı?"

AA - Yaşamımda kimseye özenmedim. Hep kendim olmak istedim, amaçladığım şeylerin çoğunu elde ettim. Klasik bir sorudur; "yeniden hayata gelsem ne olur- dum?" Ne olmak istemediğimi söyleye- yim; asla politikacı olmak istemem. Her şeye rağmen yine doktor olmak isterdim. Çünkü en güzel meslektir, çünkü bunun hazzını yaşayanlar bilir, çünkü doktor olup sanatçı ve sanatsever de olabilirsiniz.